

DEMANS GÜNLÜKLERİ / GÜNLÜKLER 2026

3 Şubat 2026

Eşim bugün saat 10.30 gibi ateşlendi. Hastaneden evde hizmet istedik ve doktor ile hemşire gönderdiler. On gün önce de ben hastalanmıştım. Benden biri tür virüs mü bulaştı diye çok korktum.

Ateşi 39 civarında seyrediyor. Akşam üzeri yapılan kan testi sonucu CRP'sinin (**CRP/C-Reaktif Protein**: Kandaki CRP seviyesi vücuttaki enfeksiyona bağışıklık sisteminin verdiği tepkiyi ve iltihabın şiddetini belirler) çok yüksek olduğunu öğrendik. Hemen nöroloji ile görüşüm ve hastaneye yatışa karar verdik.

13 Şubat 2026

İlk üç gün gözünü açmadı. Ateş 38-39 civarıydı üç gün. Ateşi düştü. İdrar yolu enfeksiyonu olduğunu iki günün sonunda netleştirebildi doktorumuz. Çünkü neredeyse iki gün idrar alamadık.

Bugün hastaneden taburcu edildi zorlu bir idrar yolu enfeksiyonu ile geçen on bir günümüz sağlıklı bir şekilde sonlandı sayılır. Antibiyotik tedavisini evde devam ettireceğiz. Çok şükür her şey yoluna girdi ve bugün evimize geldik.

Küçük kızım da geldi bu arada. Kızlarım ve ben eşimi yalnız bırakmadık. Yapabileceğimiz en doğru şey hastanede geçirmektir bu ateşli dönemi. İyi de oldu. Evde daha rahatız elbette, ama hastanenin her anlamda sağlık konforu da bize iyi geldi.

15 Şubat 2026

Bu gece sıkıntılı geçti. 03:30'da uyanıp yanına indim. Yardımcımız da uyuyordu. Eşim gergindi. Hiç susmadan sabah 07.30'a kadar konuştu ve sonra hiç uyumadı. Daha bir yumuşak tonla konuştu. Hala da mırıl mırıl...

Sanırım kullandığımız antibiyotikler onu biraz huzursuz ediyor. Gaz yaptı ve tuvalete çıktığında biraz rahatsız oluyor. Bağırsaklarını hızlı çalıştırıyor belli ki.

22 Şubat 2026

Nasıl da hızla geçiyor zaman. İki gündür yazmadığımı düşünürken yedi gün geçmiş meğer.

Eşim artık hep yatmak istiyor. Tuvalet ihtiyacı da rahat ettiği için mi bunu dillendiremediğinden mi bilemiyorum emici külotu yapmak gibi alışkanlık edindi. Bunları yazmak hem üzücü hem de kolay değil, ama belki bir şekilde bu notlarım, yazdıklarım birilerine yardımcı olur. Her gün yeni gelişmeler yeni deneyimlerle günlerimiz geçiyor.

En korktuğum şey yatak yarası açılması. Tüm dualarım onu bu istemediğimiz durumdan koruyabilmek için.

İlaçlardan birini kestiğimizden beri bilinç daha farklı. Daha anlaşılır kelimeler cümleler kuruyor. Kulağına fısıldar gibi konuştuğumda, cümlelerimi “sen çok haklısın” diye kurarak onu rahatlattığımı düşünüyorum. En sinirli en gergin anında bile ona yavaşça, usulca ve hep sen haklısın diyerek konuşursam rahatlıyor.

Ara sıra, eğer çok huzurluysa ve o an ben onun için olumluysam, elimi eline alıp öpüyor. Gözlerindeki ifade içime bir ok gibi saplanıyor. Gözlerim doluyor, ama ona asla göstermiyorum gözyaşlarımı.

3 Mart 2026

Eşimin hastaneye yatışı bir ay olmuş. İki gündür yine konuşmalar fazlaştı. Geceleri sabaha kadar konuşuyor. Sakinleştirici kullanıyoruz ama iki gündür değişen bir şey olmuyor. İki gecedir “kardeşim geldi mi” diye soruyor; “Evet geldi, yatıyor, uyudu” deyince ikna oluyor.

Ben iyiyim. İyi olmak zorunda hissetmek bile bana iyi geliyor. Kendime yetebilme şansını benden esirgeme Allah'ım.

Bugün bahar gibi hava. Ben bahar gibi miyim? Galiba biraz sonbahar gibiyim. Hani dokunsan yapraklar düşer ya; bana da dokunsalar gözyaşlarım şırıl şırıl akacak gibi. Kendimle barışığım; ama bu aralar kızıyorum kendime. Kitap okumamak, resim yapmamak ya da yapmaya çalışmamak, bazen yapmak istediklerimi ertelemek gibi şeyler bu kızdıklarım. Örneğin resimlerimi çerçeveletmek, karakalem resimlerimi bir düzene koymak...

3 Nisan 2026

30-31 Mart ve 1-2 Nisan geceleri hiç uyumadı. İlaç dozlarını düzenlememize rağmen gece saat 00.00 ve hala uyumadı. Sabah, yani bugün 07.00'de uyudu. Artık tekrar bir arayıştayız.

Günler haftaları, haftalar ayları, aylar yılları kovaladı. Tam bir aydır yazmadım. Keşke demeyi sevmesem de hayat ne yazık ki hep “keşke”lerle geçiyor. Keşke yazsaydım ama yazmadım; işte şimdi yazmak geldi içimden ve yazıyorum.

Günler hep aynı geçmiyor elbette, ama birbirine benzer bir koşuşturmaca ile gidip gidiyor. Eşimle ilgili bazı değişiklikler bazı hoşluklar bazı korkular bazı şükürlerle dolu günlerimiz. İki ya da üç gün hiç uyumadan konuşarak geçiriyorsa da sonrasında iki gün derin ve rahat bir şekilde uyuyor.

Ben geçtiğimiz haftayı şehir dışında geçirdim. Hem bazı işlerim vardı hem de biraz değişiklik yaşamak istedim. 31 Mart gecesi dönüş yolundayım. O günden bir gün önce de uyumamış; 30-31 Mart ve 1-2 Nisan geceleri hiç uyumadı yani. 2 Nisan gündüz ve de gece yine uyumadı. İlaç dozunu biraz artırdık ama sabah 06.00-07.00'ye kadar yine uyumadı. Ama bugün sabahtan beri hiç uyanmadan uyuyor. Sakin rahat huzurlu. Yemek yerken bile yarı uykuluydu ve ardından tekrar uykuya daldı.

Bu yaşadığımız durum sık sık oluyor ve gerçekten ilaçlarla bir sonuç alamıyoruz. Bir döngü galiba bu süreç 6 Nisan'da yeni bir nörologla bu durumu görüşeceğim. Demans alzheimer

ve parkinson alanında özel olarak ilgilenen bir hekim. Belki bize değişik bir ilaç ya da farklı bir davranışsal öneride bulunup çözmemizi sağlar bu durumu.

4 Nisan 2026

Dün ve bugün hiç uyanmadı. Neyse ki yemeğini yiyor. İlaç vermedik dün gece. Bugün de umarım gecemiz sakin geçer.

5 Nisan 2026

Şu an saat 22.50. Dün gece çok sıkıntılı değildik; ama derin uyumadı. Sabah 05.00'e kadar uyuyarak ve sakin konuşarak geçti. Öğlene kadar iyiydi, uyudu. Ama öğlenden sonra banyo öz bakım derken uyanık ve keyifli, oturarak geçirdi zamanı. Şu an biraz bağırarak konuşuyor. Kendi kendine, yatarak konuşuyor yine. Birilerine kızgın. Sanırım böyle geçecek bu gecemiz.

6 Nisan 2026

Bahsettiğim uzman nörologla görüştük. İlaç dozlarında bazı değişiklikler yapıldı.

12 Nisan 2026

Bu haftamız rahat geçti sayılır. Bahçeye, balkona, mutfağa çıkıyor. Hatta çay ya da kahve içiyoruz. Geceleri sakin. Yine konuşuyor ama daha sakin.

Üç gün ya da iki gün; yani 48 saat ya da 72 saat hiç uyumadan geçen günlerimizden sonra uykuları daha düzenli gibi devam ediyor.

13 Nisan 2026

Durumu stabil. İlaç değişikliği belki de iyi geldi ona. Ben 9 Nisan'dan beri zona ile uğraşıyorum. Üç gecedir inanılmaz ağrılarla geçiyor geceleri. İlaçlarımı düzenli kullanıyorum.

23 Nisan 2026

Bahsettiğim demans uzmanı nörolog eve geldi; eşimi çok iyi buldu. Tanıdığımız bir doktor diyerek eşimi ikna ettik. Kendi iç dünyasında nasıl bir karşılaşmaydı bilmiyorum ama olumsuz bir tepki vermedi. “Nasılsın?” sorusuna bile cevap verdi.

Doktorla çok güzel bir görüşmemiz oldu. Yaşadığımız Frontotemporal Demans sürecinde sık sık aldığım notlarımı toparlayıp yayınlama düşüncemi hiç tahmin etmediğin bir şekilde destekledi. Notlarımın Frontotemporal Demans’ın bizim ülkemizde çok az bilinmesi ve bilimsel çalışmaların yeni gelişmeye başlaması nedeniyle önemli olduğunu belirtti. Özellikle de benzer hastalara bakım verenlerin bilgilendirilmesi ve genel olarak farkındalık oluşturulmasının çok yararlı olacağını söyledi. Tuhaf bir heyecan tuhaf bir mutluluk yaşadım bugünkü bu sohbetten.

Uzun yıllar boyunca Frontotemporal Demans ile tanışıp yaşamaya başladıktan sonra ne kadar yanlış ne kadar hatalı davranışlarda bulunduğumu anladıkça bunları hep birileriyle paylaşmak istedim ve paylaştım da. Umarım bu yaşadıklarımı paylaştıkça o birilerinin karanlık yolculuklarına ufacık minicik de olsa bir ışık tutabilirim.

Bugün sabah saatlerinde daha dingin daha rahat genel durum. Uykusunu aldığında konuşmalarımızı anlaması algılaması olumlu anlamda çok farklı. Konuşmaları daha anlaşılır.

24 Nisan 2026

Bu gece uyumadan sürekli konuştu yine; ama agresif değil. Şu an saat 12.00 ve 07.30'dan beri hala kah uyuyor kah konuşuyor. Kahvaltı etti. İlaçlarını dozlarında küçük bir değişiklik ile devam ettiriyoruz.

Şu an saat 18.00 oldu ve bugün de hiç uyumadı. Çok sakin yatıyor, keyifli ama sadece mırıldanarak konuşuyor. Ben onun yine bildiği tanıdığı kişilerle konuştuğunu düşünüyorum. Her gün “anne” diye sesleniyor. “Ben geldim canım” dediğimde hoşuna gidiyor. Onun için anne miyim yoksa güven duyduğu anne gibi birisi miyim elbette bilmiyorum.

25 Nisan 2026

Bu sabah sakin uyuyor. Ben de biraz ağırlı uyandım ama yine de zonanın iyice gerilediğini zannediyorum, ağrım azaldı çünkü.

Saat 17.00. Sakin, huzurlu uyuyor. Gece de zaten 01.00-02.00 gibi uyumuş. Sadece yemek için uyandırılıp uykusuna devam etti.

26 Nisan 2026

Sabah sakin uyuyor. Sat 11.00 ama çok derin uyuyor.

27 Nisan 2026

Sakin uyuyordu. Gece geç saatte uyuyor, ama sakin bir şekilde sabah da uyuyor. Kahvaltı sonrasında gergindi ve şu an saat 16.00. Ben işlerim nedeniyle yoktum evde. Hala biraz gergin.

29 Nisan 2026

Dün gece uyumadı. Şu an saat 08.00 ve hala uyanık. Her zamanki gibi birileriyle konuşuyor. Bu durumlarda onu yalnız bırakıp sakin sakin konuşmalarını yapsın istiyorum. Bakalım günümüz nasıl geçecek?

30 Nisan 2026

Bahar öylesine güzel geldi ki bahçemin tadını çıkarmaya başladım. Eşimi de ara sıra dışarı çıkarmaya başladık. Güneşlensin, otursun gülümsesin. Bize kızdığında küfür de etsin.

Şükrediyorum, şükrediyoruz hep. Evet ağır bir durum bu, çok zor ama bunlarla baş etmenin bir yolunu buluyoruz hep birlikte. Ben yapayalnız değilim bu mücadelenin içinde. Kızlarım, yardımcılarım birlikteyiz hep. Büyük kızım zaten hep yanımızda. “Alo” dediğimde hemen koşuyor. Küçük kızımız da görüntülü telefon görüşmeleriyle hayatımı kolaylaştırıyor. Ablam, kardeşim hep bir tuşla ulaştığım yerdeler. Beni hiç yalnız bırakmak istemiyorlar elbette. Arkadaşlarım yanımda, karşımda. Nefes almamı, dinlenmemi paylaşmalarımı ve böylece rahatlamamı onlar sayesinde gerçekleştiriyorum.

Çok yakın bir arkadaşımız, dostum. Her sıkıntıda yanımda. Ben bunlarla güçleniyorum, bunlarla üstesinden geliyorum zorlukların. Hepsi benim için ayrı değerler. Elbette ki hepsi sadece benim de değil eşimle de birlikteler.

6 Mayıs 2026

Eşim yine idrar yolu enfeksiyonu geçiriyor olabilir. İdrar kokusu ve rengi değişik. Ürolog arkadaşımızla konuştum, idrar kültürü alınacak.

12 Mayıs 2026

Son hafta boyunca durumu stabildi. Keyifliydi. Birlikte zaman geçirmek ona da bize de keyif verdi. Ama idrar yolu enfeksiyonundan biraz huzursuzlandı. İdrar numunesini almak bizi çok zorladı. Steril alınması gerektiğinden üç gün uğraştık. Sonucunda o da biz de rahatladık.

Kültür sonucu da çıkınca kesin tedavi olacak elbette. Ama işte zor gelen şeylerden birisi de şu. Ne yazık ki derdini anlatamadığından ve de biz de anlayamadığımızdan onu zorluyoruz. Birilerine mi kızıyor? Bir yerimi ağrıyor? Nasıl bir derdi var öyle zor ki bilmek. Neyse bunu da atlattık sayılır. İdrarda lökosit +++ . Hemen antibiyotik başladık.

Küçük kızımızın gelişi eşime nasıl bir duygu yaşattı bilinmez. Ya da ben bilemiyorum. Onlar yanında yokken de onlarla oluyor sık sık. Hangisiyle beraber ise o anda ben onun kim olduğunu anlayabiliyorum. Söylemeye çalıştıklarından gözlerindeki anlamdan. Ben de bazen kızı oluyorum. “Kızım” deyip sarılıyor bana. Bazen öpüyor ama hangi kızı olduğumu ayırt edemiyorum o zaman.

Onunla birlikte zaman geçirirken müzik dinliyoruz şu anda. Ben müziğin ritmine uygun karşısında dans ediyor, oynuyorum. O anki keyfimize diyecek olmuyor. O da ben ve evdeki kızlarımıza, bize eşlik etmeye çalışıyor, tempo tutuyor. Allah'ım en kötü günümüzde böyle olsun. Dualarım tüm hastalara, hasta yakınlarına.

14 Mayıs 2026

Bugün güne akşamın gerginliği ile başladık. Bütün gece hiç uyumadı. Şu an sabah 07.30 ve sanki uyuyacak gibi. Umarım sakın bir gün olur.

Dün akşam üzeri çok keyifli saatler geçirdik. Bahçede bizimle birlikte oturdu. Müzik dinledik, dans ettik. Hatta bira bile içtik ikimiz. Doktorumuzun da onayıyla elbette. Sadece yarım bardak içti ama enerjisi çok iyiydi. Galiba bu enerji ona fazla geldi. Bu yüzden de gece uyanık tabii. Gün içinde sıkıntımız olmadı neyse ki.

15 Mayıs 2026

Gün içinde uyumadı. Yeni ilaç dozlarından sonra yine geceleri geç saatlere kadar uyumuyor ama uykuya geçtikten sonra sakın ve kendine yetecek şekilde altı-yedi saat güzel uyuyor. Uyanık olduğu zamanlarda daha sakın daha keyifli.

Yeni yardımcımız ile arasında çok olumlu bir iletişim var. Müzik dinlerken konuşurken keyifli. Bizler için çok değerli böyle bir zaman geçirme durumu. Bazen akşam yemeklerinde bizimle birlikte masada oturuyor bahçede. Birlikte vakit geçiriyor, sohbet ediyoruz. O anlatabildiğince biz de anlayabildiğimiz kadar.

Müzik dinlemek, müziğe eşlik etmek karşısında oynamamız ona çok keyif veriyor. Bir başka ve en zevk aldığı keyfi de elbette ki küfür etmek. Biz onun küfürlerini iltifat olarak kabul ediyoruz. Konuşmak bir şeyleri ifade etmek çok zor onun için ama küfür ederken her söylediği o kadar net ve anlaşılır bir şekilde ki, gerçekten hayretler içinde kalıyoruz.

Yıllar önce bir danışmanım Frontotemporal Demans olan hastalarda küfür etme isteğinin aşırılığını söylemişti bize. Dün danışmanımla yaptığım konuşmamızı dinledim tekrar. 2024'teki bu konuşmamızda üstüne basa basa belirtmiş. Küfür, aşırı alkol, aşırı sigara, aşırı şeker isteği ve en çok korkacağımız da libidonun yüksekliği ve rahatsız edici davranış ve söylemler olabileceği. Neyse ki biz bunların en çok küfür etme isteğini yaşıyoruz. Başlarda sigara ve şeker isteğinin de arttığı bir dönem geçirdik ama alkol ve cinselliğin ön planda olduğu bir durum hiç yaşamadık. Aksine hala en büyük agresifliklerini ve en şiddetli küfür seanslarını onun bakımının yapıldığı zamanlarda yaşıyoruz. Şükretmekten başka bir tesellimiz yok bu yüzden. "Allahım hem hastalarımıza hem de bakım verenlerimize yardım et" diye dua ediyorum her gün.

26 Mayıs 2026

Bu gece hayli sesli geçti. Kime, neden bilmiyorum sabaha kadar bağırdı. Kavga ediyordu belli ki. Şu an sabah 06.30 ve hala konuşuyor. Yardımcımız sabaha kadar çok yorulmuş, belli. Ben görevi devraldım. Neyse ki kavga etmek değil de sadece konuşuyor. Akşam 09.00'da verdiğim ilacı tükürmüş. Bir de böyle şeyler yaşıyoruz ilaçlar konusunda.

29 Mayıs 2026

Eşim 22-26 Mayıs arasındaki günlerde çok gergindi. Geceleri genellikle hiç uyumadı. Özellikle de son 3 gününde gece gündüz hiç uyumadı. Sürekli konuştu, hiç ama hiç susmadan konuştu. Bir başka dünyası oluyor, başkalarıyla konuşuyor, kavga edercesine ve konuşmaları sertleşiyor bazen.

Gözleri kapalı genellikle bazen 5-10 dakika uykuya geçiyor ve aniden tekrar uyanıyor. Ve hep yatıyor zaten. Bu arada yemek yemesinde sorun yok, yani agresif anında bile yemeğe hayır demiyor.

Bizlere karşı agresifliği ise sadece bakımı yapılırken ve çamaşırı değiştirme gibi durumlarda yaşıyor. Küfür her zamanki gibi çok fazla, ama bu bakımının bitmesinden sonra hemen sakinleşiyor ve ondan sonra yine kendi dünyasındaki kişilerle konuşuyor.

İki gün önce yardımcımızı uzaktan izliyor ve onu kardeşi olarak görüyordu. Ama bu kısa bir süre aldı; ona bakıp bakıp “kardeşim çok çalışıyor” dedi. Bu sırada yardımcımız mutfakta ortalığı toparlıyordu. Biz de balkon penceresinden onu görüyorduk. Demek ki o sırada zihninde kardeşiyle zaman geçiriyordu. İki gün sakin ve derin uyudu. Kendisi de biz de dinlendik. Özellikle de kendisi çok yorulmuştu ve dinlendi.

Şu an saat 18.00. Öğlene kadar çok sakin geçirdik, ama saat 13.00'den sonra yine konuşma seansları başladı. Önce sakin sakin konuşmaya başladı ama banyo yaparken iyice gerildi. Sanırım bu gecemiz yine konuşarak ve gergin geçecek.

30 Mayıs 2026

Gecemiz yine konuşarak geçti. Saat 01.30'da onu sakinleştirmek için aşağıya indim. Saat 02.00 gibi uykuya daldı, ama sabah 06.00'da yine konuşuyordu ve 07.00 gibi yeniden uyudu. Şu an saat 10.30 ve yine yarı uykulu ve konuşuyor Umarım sakin geçer zamanımız.

İki gündür akşamları uyku ilacı veriyorum ama uyumayacaksa asla uyumuyor.

7 Haziran 2026

Eşim neredeyse dört gündür uyumadan geçirdi zamanını. Daha önce de söylediğim gibi bizim uyumadığını düşündüğümüz anlarda belki de uyuyor, ama sürekli konuşması çok düşündürüyor beni. Sanki rüyasında konuşuyor gibi.

Eşim için de bazı şeyler daha rahat olabiliyor. Onun rahatı bizler için çok önemli. O rahat olunca biz de daha huzurlu oluyoruz. Gün boyu sakindi, güzel de uyudu.

8 Haziran 2026

Dört günlük uyur-uyanıklık arası geçen zamandan sonra bugün uyuyor. Şu an sabah 05.30 sakin sakin uyuyor

1 Temmuz 2026

Bir aydır yazmadım. Yazamadım daha doğrusu. Eşim üriner sistem enfeksiyonu nedeniyle antibiyotik tedavisine başladı. Evdeki yoğun trafik onu da bizi de fazla yormasın diye bir hafta hastanede yatarak yaptırdık tedavisini. Bu arada eşimin kardeşi de beklenmedik bir rahatsızlık geçirdi ve hastaneye kaldırıldı. Hepimiz hem fiziksel hem de ruhen yorulduk.

Eşim dünden önceki üç gün çok agresifleşti. Çok gergin bir üç günün ardından dün ve bugün çok sakin uyuyor. Zihni ne kadar yoruldu demek ki bu üç günde. Şükretmeyi, tevekkül etmeyi yaşamındaki prensiplerin başına koydum artık. En kötü günlerimiz böyle olsun bitsin ve güzel günler yaşayabilelim.

Yarın eşimin doğum günü. Ne diyeceğimi bilemedim, bilemiyorum, ama şükrediyorum yine. Dualarım çözüm bulamayanlar için. "Yoklukla sınama insanları Tanrım."

4 Temmuz 2026

Aile arasında eşimin doğum gününü kutladık. Bu yaştan sonra doğum günü kutlamak belki saçma gelebilir, ama sevdikleriyle de beraber olabileceğin özel ve güzel bir gün. Çok keyifli geçirdik günümüzü. En büyük keyfimiz de elbette eşimin bu özel gününde bizimle birlikte olması, sohbetimize katılmaya gayret etmesiydi. Daha başka ne isteyebilirim ki? Karmakarışık ama duygularım. Gülsem mi ağlasam mı? Böyle ikilemde kalmak garip bir şey. Bu aralar üst üste çok sıkıntılar yaşıyorum.

İki kızım da sağlığım nedeniyle, bana bir şey olur endişesiyle üzerime titriyorlar. Oysa ki yan gelip yatarak, bir şeylerin hallolması için koşuşturmamak sağlığımı daha çok bozuluyor.

Bu sabah biraz üzgün, biraz kırgın, biraz ağlamaklı uyandım. Sebep malum. Biraz hassas bir dönemden geçiyorum ama bunu da aşacağım. Öfkeli miyim ya da başkalarını öfkeliendirecek bazı şeyler mi yapıyorum acaba?

7 Temmuz 2026

Doğum günü kutlaması yaptığımız günün gecesinde iyi bir uykudan sonra dört gündür uyumuyor. Özellikle de iki gündür çok gergin, çok agresif. Dün akşam aşırı gergin bir gece geçirdik ne yapacağımızı şaşırdık.

Doktorla da konuşup ilaçlarında bazı değişiklikler yaptık, ama hiçbir işe yaramadı. Muhtemelen karın ağrısı oluyor diye düşünüyorum. Üriner sistem enfeksiyonu nedeniyle epeydir antibiyotik kullanıyoruz. Bu arada doktorumuz antibiyotiğin bir ay kullanılması gerektiğini ısrarla söylüyor. Malum, antibiyotikler bağırsaklarda bazı sıkıntıları neden oluyor, ama mecburuz devam etmeye. 21 Haziran'dan beri antibiyotik tedavisini aksatmadan sürdürüyoruz. 16 gün oldu tedavi başlayalı ve iki hafta daha dayanacağız.

26 Temmuz 2026

Bugün de gergindi. Öğlenden sonra akşama kadar sürdü gerginliği. Gece hiç uyumamış ve hep konuşmuş.

Şu an saat 11.30. Ben sabah erken kalkıyorum, saat 07.30'da hala konuşuyordu. Biraz onunla ilgilendim, kirlenen çamaşırlarını değiştirdik. Kahvaltısını yaptı ve ilaçlarını da içti.

Şu an hala konuşuyor benim bilmediğim birileriyle. Sanki çocuklar var etrafında. O kadar sakin ve keyifli sohbeti. Şarkı söylüyor bazen ama gerçekten çok ilginç dünyası, çok değişik.

Ben bahçede onun yattığı odanın pencere kenarında oturuyorum ve saatlerdir onu dinliyorum. Belli ki çok keyif aldığı bir ortamda ve sevdiği birileriyle birlikte. O huzurlu ve mutlu yani ve dolayısıyla ben de sakin ve huzurluyum.

Hani bazen yanınızda bir çocuk olur ve siz onunla birlikte konuşmalarınızla hareketlerinizle ifadenizle çocuk olursunuz ya. O da şu an tam da böyle bir sohbetin içinde. Şarkı söylüyor bir çocuk gibi, bazen daha da küçük bir bebek gibi konuşuyor. “Baba, baba” gibi, “gıdı gıdı” gibi sesler.

İlginç, tuhaf, komik ve elbette zor bir durum.

24 Ağustos 2026

Şu an saat 21:00. Bir farkındalık oluşmasına küçük de olsa bir katkı yapsın diye, Frontotemporal Demans ile tanışan kişilere yolculuklarında bir arkadaş olabilme niyetiyle kaleme aldığım metin ve günlüklerin kayda geçmesi için yaptığım son çalışmalarım. Günlüklerimi tekrar tekrar okuyorum. En az hata ile sonucu oluşturabileyim diye.

Bu hatalardan bazı sonuçlar çıkarayım dedim. Mesela 2 yıldır, tam tamına 2 yıldır sigara içmiyor. Uzun bir çaba sonucu evdeki düzenimizi oturtabilmişim. Eskisi kadar agresif değil, konuşmaları bizi rahatsız etmiyor. Keyifli anlar oluşturuyoruz. Özel bakım seanslarımız daha sakin geçiyor. Kabızlık diyemediğim ama sıkıntı yaşatan tuvalet sorunu devam ediyor. Eylül 2024'ten beri ne yazık ki emici külot kullanmaya başlamışız.

Eylöl 2025'te gergin olduğu zamanlarda ellerini sıkmaya başlamış. Ve hala agresif ve gergin dönemlerinde ellerini sımsıkı birbirine kenetliyor. Sanki elinde hiç bırakmaması gereken çok kıymetli bir şey var gibi.

Dün ilginç bir cümle kurdu. Yarı uykulu yarı uyanık “Altınları Osman'a verdim, saklamasını söyledim” dedi. Evet bir kaybımız olmuştu çok zaman önce. Bu sözleri gerçekten o olayla mı ilgiliydi, bilemiyorum. Osman diye tanıdığımız birisi de yok böyle bir emanet vermesi için. İlginç bir durum.